

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **H. D. N.**
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Janem Boučkem,
sídlem Opatovická 1659/4, Praha,
proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-116141-4/SO-2020 ze dne 4. 8. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. OAM-14142-61/PP-2013 ze dne 17. 6. 2020 zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Důvod pro zamítnutí ministerstvo shledalo v tom, že žalobce nelze pokládat za rodinného příslušníka občana Evropské unie mladšího 21 let ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců. K odvolání žalobce žalovaná toto rozhodnutí potvrdila a odvolání zamítla.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou. V ní namítl, že napadené rozhodnutí zasahuje do jeho základních práv na soukromý život a ochranu rodiny. Žalobce tvrdí, že se nezáviněně ocitl v právně problematické situaci, a to kvůli plynutí času vlivem nepřiměřené délky správního řízení. Svou žádost podal důvodně v době, kdy jeho syn M. P., narozený roku X, byl ještě nezletilý. Napadené rozhodnutí je pokračováním chybného posuzování pobytových žádostí žalobce již od roku 2008, což bylo soudy potvrzeno. Napadené rozhodnutí trpí naprostým formalismem a nepřiměřenou tvrdostí, neboť kombinace průtahů a nezákonného postupu správních orgánů dostala žalobce do situace, v níž již nemůže splnit formální požadavky pro získání pobytového oprávnění.
3. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že tvrzené skutečnosti zvažila již v rámci odvolacího řízení. Zdržení při rozhodování o žádosti žalobce nastalo také v důsledku jeho nepodmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody. Proto bylo nutno posoudit, zda žalobce nepředstavuje nebezpečí narušení veřejného pořádku. Dále žalovaná zdůraznila, že rozhodovala na základě aktuálního skutkového stavu. Žalobcův syn v době rozhodování již dosáhl věku 21 let, nemůže žalobce ve vztahu k němu splnit podmínky podle § 15a zákona o pobytu cizinců. V ČR však žije manželka žalobce. Jak ona, tak jejich společné děti mají povolení k trvalému pobytu. Žalobce tudíž může řešit svou pobytovou situaci pomocí jiných institutů zákona o pobytu cizinců.

Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná. Žalobce nezpochybnil, že v době rozhodnutí Ministerstva vnitra nesplňoval zákonné podmínky pro získání povolení k přechodnému pobytu (a z povahy věci nadále nesplňuje), neboť již nebyl rodinným příslušníkem občana EU, který by byl mladší 21 let. Na tom nic nemění ani to, že v době podání žádosti tuto jednu podmínku splnil. Pro posouzení věci je pak bez významu, že do nepříznivé situace se žalobce dostal v důsledku délky řízení. Nelze totiž dovodit žádné jeho ústavně zaručené právo na to, aby mu případné procesní pochybení správních orgánů či správních soudů bylo kompenzováno na úrovni hmotného práva.
5. Správní orgány zásadně rozhodují podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 24/2011-79 ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 68/2008-126 ze dne 17. 12. 2008, č. 1786/2009 Sb. NSS). Žalobce nezpochybnil, ani toto obecné pravidlo, ani jeho užití na okolnosti posuzovaného případu.
6. Za toho stavu tak je pro posouzení věci určující pouze to, zda délka řízení může odůvodnit rozhodnutí v tom smyslu, že žalobce je rodinným příslušníkem občana EU mladšího 21 let, přestože tento občan EU již není mladší 21 let, tj. zda při nadměrné délce řízení lze založit oprávnění žalobce v rozporu s hmotným právem. Žalobce tvrdil, že to lze dovodit z jeho ústavně zaručených práv.
7. To možné není. Podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod se každý se může domáhat (1) *stanoveným postupem* (2) *svého práva* u (3) *nezávislého a nestranného soudu* a ve stanovených případech *u jiného orgánu*. V souzené věci bylo tímto (zákonem založeným) právem právo přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU mladšího 21 let. Toto hmotné právo již žalobce zjevně nemá, protože jeho syn není mladší 21 let. Jestliže žalobce nemá hmotné právo, jehož by se mohl domáhat, je pak bez ústavněprávního významu, že správní orgány údajně nepostupovaly *stanoveným postupem* [srov. přiměřeně odst. 34–36 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 25/15 ze dne 18. 6. 2019 (N 114/94 SbNU 360; 186/2019 Sb.)].

8. Tvrzené porušení procesních práv žalobce (průtahy a nepřiměřená délka řízení) přesahuje předmět řízení, protože nemá bezprostřední dopad do zákonnosti napadených rozhodnutí, a soud k němu tudíž nezaujímá žádné stanovisko. V obecné rovině však lze průtahy i nepřiměřenou délku řízení kompenzovat podle zákona č. 82/1998 Sb., což je žalobci prostřednictvím jeho zástupce jistě známo.
9. Z hmotněprávních ústavních záruk pak právo žalobce dovodit nelze: předmětem řízení je rozhodnutí o neudělení povolení k přechodnému pobytu z konkrétního důvodu. Tím není nijak vyloučeno, že žalobce svůj rodinný život bude schopen zajistit i jiným způsobem. Žádnou bližší argumentaci v tomto smyslu ostatně žalobce nepředložil, takže není zřejmé, z jakých skutkových a právních hledisek by soud měl napadené rozhodnutí v této souvislosti přezkoumat.
10. Lze proto uzavřít, že napadená rozhodnutí jsou ve svém výsledku v souladu se zákonem a tvrzené průtahy či nepřiměřená délka řízení na to nemají vliv.
11. Soud tudíž žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. listopadu 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu